

Дан пре одржавања избора у Црној Гори, у новинама су освануле спектакуларне вести о томе како је група грађана из Србије организована у терористичку јединицу, предвођена генералом српске полиције, намеравала да изврши државни удар у Црној Гори, ухапси премијера Мила Ђукановића и не призна изборе, па су скоро сви из те терористичке групе и похапшени. На насловним странама новина освануле су фотографије терориста који сви одреда изгледају као пребези из партије пензионера, а новине су јавиле да је међу терористима чак и један малолетник.

Пошто су на време похапшени, избори су одржани, Мило Ђукановић је жив и здрав и победио је, а који дан касније већина терориста је пуштена на слободу, пошто изгледа и нису планирали терористички напад, него су више за кућно лечење.

То би у неколико речи био опис драме око црногорских избора, уз један мали додатак - владајуће структуре у Црној Гори у предизборној кампањи јављале су да Русија и Путин лично покушавају да се мешају у изборе, те да на сваки начин желе да спрече улазак Црне Горе у НАТО. Из тога је просечни читалац новина могао да закључи да је црногорски премијер у ствари језичак на ваги, политичка фигура око које се врте не само црногорски него и амерички избори, те да је судбина актуелног црногорског премијера ни мање ни више него само добро замаскирана тема између Хилари Клинтон и Доналда Трампа.

Победа Мила Ђукановића у Црној Гори наговештава победу Хилари у Америци, а пад српских терориста у само предвечерје избора, симболички означава Путинову пропаст не само у Црној Гори, него у целом свету.

Иако су се многи некритички смејали антитерористичкој акцији црногорских служби безбедности, проглашавајући целу аферу провидним предизборним спином, ствар је добила на озбиљности са свежим сапштењем премијера Црне Горе, Мила Ђукановића, да је "у разговору с директорима Агенције за националну безбедност и Управе полиције Црне Горе добио информације које су га учврстиле у уверењу да је група људи покушала да спроведе одређене терористичке акте, те да је у питању била акција која је опасно претила и држави Црној Гори и њеној националној безбедности и сигурности њених грађана". Такође је додао да сматра да "би било веома важно о овим досадашњим сазнањима упознати надлежне државне органе суседне државе Србије".

А, у међувремену је и главни специјални тужилац Црне Горе Миливоје Катнић изјавио да Тужилаштво има доказе да је организована криминална група планирала да изврши терористичке нападе на дан избора, и да оружје није ушло у Црну Гору, те да је уништено. Испоставља се да је уништено у другој држави, али да ће о томе бити обавештена трећа држава, то јест Србија.

Иако имају доказе, они су уништени, или можда медији нису тачно пренели детаље ове драме, која је спасла Црну Гору од крвопролића, и изборе, уз помоћ будних тајних служби, учинила демократским и регуларним?

У очекивању да црногорски премијер упозна српског премијера са сазнањима до којих је

дошао разговором са својим службама, и у очекивању да српски премијер тим поводом одржи најављену конференцију за медије, просечан читалац новина има разлога да се запита да ли српски премијер уопште чита штампу и да ли је могуће да црногорски премијер око тог случаја има разлога да га посебно обавештава? Или, српске службе не раде свој посао?

План је био да се терористи, међу којима је била и једна жена, обуку у полицијске униформе, отворе ватру на грађане и изазову општи хаос, како је објаснио господин Катнић.

Црногорска опозиција тврди да се ради о најобичнијој и лошој предизборној режији. Ми не знамо шта је док нам се не каже.

Ипак, оваквим причама, јавност се умртвљује. Подсећа на ону бајку о Костји и вуку.

Јесте да је руска, али је поучна.

(Вечерње новости)